

[Birthe Rønn Hornbech]

drag m.v.; vi synes endda, det er en ganske snedig måde, ministeren har fundet her. Jeg skal anbefale forslaget til en hurtig gang gennem socialudvalget.

Birthe Hansen (SF):

Der sker sandelig ting og sager i socialministeriet! Forslaget, vi har til første behandling her, går ud på at sætte skub i kommunerne. Den slendrian, der efter ministerens mening har fundt sted i mange kommuner, må bringes til ophør. Den del af befolkningen, der har fået udlagt børnebidrag eller hjælp imod tilbagebetaling over bistandsloven eller ikke rettidigt har betalt daginstitutionsplads, skal nu jages hele året, så staten kan få sine tilgodehavender i kassen – og med et gebyr oveni. Jagten går ind uden fredningsperioder, og de kommuner, der er bedst til jagten, præmieres oven i købet. Jo, det er sandelig et godt lovforslag!

Mennesker, der i forvejen har svært ved at overholde afdragsordninger, de har indgået med socialforvaltningerne, og mennesker, der overholder deres aftaler, vil man nu yderligere genere, idet socialforvaltningen med lov-hjemmel kan gå direkte ind og få udbetalt overskydende skat til at nedbringe gældsposten med, uanset at der ikke har fundet en færdig ligning sted, hvilket måske senere på året medfører, at den eventuelle skat skal tilbagebetales. Så spørger jeg bare: hvem skal så betale?

Ja men er det da ikke herligt! Ikke ét ord i forslaget om de mennesker, det drejer sig om, og om, hvorfor de er kommet i gæld til det offentlige! Masser af mennesker kommer uforskyldt i restance, fordi en bidragspligtig uanset køn, som har arbejde og passer bidragsbetalingen, kan gå hen og blive syg enten som følge af en ulykke i trafikken eller på sin arbejdsplads og så starter den pågældendes økonomiske vanskeligheder, ikke mindst på grund af de lave dagpengesatser, som den borgerlige regering har æren af at have indført.

Hvis pågældende oven i købet er syg i en lang periode, der ender med, at pågældende får førtidspenion, så er den rigtig gal med økonomien, for gælden til det offentlige slipper man ikke af med. Den følger med over i pensionisttilværelsen, og det er endnu ikke

blevet en økonomisk forbedring at blive førtids- eller folkepensionist her i landet.

Efter afslutningen af en lang sygdomsperiode kan det som sagt vise sig, at den pågældende har betalt for meget i skat, og denne overskydende skat vil ministeren, hvis dette lovforslag bliver gennemført, have fat i. Man skal sandelig være godt dum, hvis man i fremtiden går ind i nogen som helst former for afdragsordninger.

At tage fra de mennesker, der i forvejen har det fysisk og psykisk dårligt, er kendetegnet for denne regering, og det må vist være helt klart, at vi forkaster dette lovforslag.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da det radikale venstres ordfører, fru Aase Olesen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne sige, at vi godt kan se, at formålet først og fremmest er en effektivisering af inddrivelsen af forskudsvis udlagte børnebidrag, bistandsydelse m.m.

Det er som bekendt ikke småpenge, det drejer sig om, ca. 4,3 mia kr., hvortil kommer, at forsøget på inddrivelse af disse penge optager forfærdelig meget tid og arbejdskraft på kommunernes inkassokontorer. Tilmed sker det ofte med meget ringe resultat, hvilket også fremgår af de opståede restancer.

Derfor mener vi, det er en udmærket idé i en overgangsperiode at lade kommunerne beholde 25 pct. af de beløb, det lykkes at få ind. På den måde bliver arbejdet ligesom lidt mere meningsfyldt, og det vil forhåbentlig resultere i, at man får de restancer ind, som er reelle i den forstand, at det er muligt at få dem ind uden at skabe nye sociale problemer.

De, der ved nærmere undersøgelse må vurderes som egentlig uerholdelige, må man kunne bringe ud af verden enten ved gælds-sanering eller ved direkte eftergivelse, så kommunerne ikke fortsat skal bruge unødigt arbejde på noget, der kun skader. Det bliver formentlig kun et ringe beløb, der kommer ind på den måde, men man kunne få saneret de restancer, som irriterer alle parter.

Vi vil gerne medgive den bemærkning, at når man skal til at vurdere, så vil der nok være mere grund til at være effektiv over for sådan noget som børnebidrag end over for bistandshjælp. Jeg er enig med fru Birthe Hansen i, at der er tilfælde, hvor det vil være